

**Iz Ptuja.** (Javna zahvala.) V podporo siromaških dijakov realne gimnazije ptujske so podpisane za tekoče leto doneskov doposlali blagovolili sledeči p. n. gospodi: Bezjak, župnik pri sv. Marku 5 gld., g. Drevenšak, provizor v Ottersbachu 2 fl., g. Hirti, stolni vikarij v Mariboru 5 fl., g. Lovrenčič, župnik pri Malinedelji 2 fl., g. Meško, župnik pri sv. Lovrencu 3 fl., g. Pavalec, kaplan v Cmureku 2 fl., Šporn, župnik v Ormužu 5 fl., g. Kornfeld kaplan pri sv. Trojici v Halozah 1 fl. V imenu odbora podpiralnega društva zahvaljujem se vsem gg. dariteljem in prošim še one gospode druženike, nde, kateri so za tekoče leto s svojim doneskom zaostali, naj bi ga blagovolili ob zgodnej priliki priposlali. Dozvoljujem še si dalje vabiti k pristopu k našemu podariteljnemu društvu.

V Ptuj na praznik sv. blagovesti 1876.

Jos. Žitek,

profesor in odborov zapisnikar.

## Politični ogled.

**Avstrijske dežele.** V Gradcu je deželni zbor sklenol postavo osnovati, po kateri krajni šol. sveti zgubijo imenovanje učiteljev, ter ovo pravico zadobijo okrajni in mestni zastopi. — Steza iz Ljutomeru do ogerske meje je sprejeta med okrajne ceste I. vrste. — Vlada je deželnemu zboru predložila postavo o popravi Savinine struge. G. dr. Radaj je nasvetoval srenjsko postavo poostriti. — Nekaterim srenjam na Gornj. Štajerskem se je dovolilo strahovite naklade pobirati, enej celo 139%. Jako pridni bili so naši pa tudi nemški konservativni poslanci pri razpravi o deželnem proračunu za leto 1877: g. Herman, dr. Vošnjak, dr. Dominik, kmet Bärnfeind in knez Liechtenstein. Liberalci in ustavaki so kaj revno odgovarjali. Prihodnjič več! — Koroški deželni zbor je sklenol cesarja prositi, naj obrne čiste dohodke prihodnje večje loterije koroškim bolevcem, za katere je že rajni krški knezoškof J. Majer (l. 1828 — 1840) sporočil 150.000 fl. Tudi je zbor ugovarjal zoper občutljivo obdačenje posejilnic, ki itak ne iščejo svojega dobička in za kolekovanje menije veliko davka plačujejo. — Istrijski zbor je sklenol, da se ima v Porečnem pripravništvu za slovenske in laški učitelje nemščina kot učni jezik odpraviti. V českem zboru je nemška večina 69 českim poslancem vzela poslanstvo, kar 5 milijonov broječega českega naroda gotovo ne bo osrečilo, še manj pomirilo. — Vojni minister Koller je hudo zbolel. Drugi ministri pa sedijo sedaj skupaj na Dunaju z magjarskimi in se pogovarjajo, v kaki razmeri bodo zanaprej naše dežele proti ogerskim. — Na Ogerskem so reke zopet močno napete — mesto Zemljin je pod vodo.

**Vnanje države.** Ruski car pride 10. maja v Berlin k pruskemu cesarju in potem v Emske toplice. Med tem bo carjevič — odločen nasprot-

nik Nemcev — oskrboval državna opravila. — Pruski Bismark spravlja vse železnice cele Nemčije pod svojo oblast, čeravno se Bavarci, Saksi, in Wirttenberžani branijo. — Heregovince si prizadeva dalmatinski namestnik Rodič pomiriti; toda vstaši ne verujejo ne jemu, ne Turkom. Vojska traja naprej. Luka Petkovič je Turkom vzel 300 volov. Na reki Uni bilo je 600 Turkov tepenih. Bilo je 31. marca, ko je hotelo 50 krščanskih rodbin pred Turki k nam bežati. Ali naši avstrijski krščeni vojaki so jih morali z bajoneti čez mejo nazaj zavrnoti. Unkraj meje pa je že čakalo 500 Turkov, ki so razun žen in otrok takoj posekali 70 Kristijanov. To je za nas Slovence, ki smo sinovi očetov, kateri so toliko turške sile prestale — žalostno in . . . .

## Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XXXII.

Po obedu zasedemo 3 kočije in se peljamo proti sv. Sebastijanu zunaj mesta — S. Sebastiano fuori le mura. — Drdrali smo po starodavni veliki stezi apijevi — via Appia — in med potom zadeli na cerkvico, ki ima lepo, čeravno precej dolgo ime: Domine, quo vadis? t. j. Gospod, kam greš? Cerkvica je precej zapuščena. O njenem začetku se sledeče pripoveduje. Pokristijanjena jetničarja Procesij in Martinijan sta sv. Petra in Pavla izpustila iz mamertinske ječe. Sv. Peter je začel bežati iz Rima, da otme življenje: bržčas je mislil, da je njegovo življenje še potrebno sv. Cerkvi. Bežal je po apijski cesti naprej. Toda glej! zdajci mu pride Kristus nasproti. Peter ga brž spozna in vsklikne: Gospod, kam greš? Zveličar mu odgovori: na potu sem v Rim, da bodem v drugič križan. Sv. Peter sedaj spozna, da je gov. pobeg iz Rima Bogu ni všeč; zato se hitro vrne v mesto nazaj. Tukaj so ga ajdi zopet zgrabili in na vatikanskem hribu križali. Na mestu kder je Gospoda srečal, so pobožni Kristijani postavili cerkvico. V njej še se sedaj po sredini poznajo sledi nekdanje ceste.

Sedaj smo prišli do katakomb sv. Kalista. Okoli mesta je kakih 50 starodavnih kristjanskih pokopališč. Ves Rim je z grobi svetnikov in mučenikov zavarovan, čemur se ne moremo čuditi, ako pomislimo, da je strahoviti cesar Dijoklecijan samo v enem mesecu pobiti dal 17.000 Kristijanov. Sobratje jibovi, ki so jih preživeli, so trupla skrbno pobirali in v podzemeljskih globinah pokapali. Tako so nastale slovite katakombe. Med temi se obiskuje najbolj pogosto katakomba sv. Kalista, ki je tudi resnično izmed vseh najimenitnejših in na krščanskih starinah najbogatejša. Začetnica jej je bila sv. Lucina, ki je živela ob času sv. apostolov. Sv. Kalist, papež, jo je povečal in od njega ima ime. V teh globlinah so se prvi pa-